

ועדה לפי סעיף 44(א) לפקודת הרופאים (נוסח חדש) התשל"ז - 1976

6 במרץ 2008

לכבוד  
שר הבריאות

כב' השר,

בענין :

ד"ר בעז לב,

המשנה למנהל הכללי של משרד הבריאות  
באמצעות באת-כחו עוה"ד שרה שר-לב  
לשכת היועצת המשפטית, משרד התובע הראשי  
משרד הבריאות, ירושלים

הקובל

-נגד-

פרופ. משה חשמונאי  
רופא מורשה, בעל רשיון  
בעל מומחיות בכירורגיה כללית  
וכירורגית כלי דם (להלן "נקבל 1")  
באמצעות באת כחו עוה"ד חדוה לוין  
בית ש.א.פ. רחוב היצירה 3 רמת גן,

ופרופ. זאב בלומנפלד  
רופא מורשה בעל רשיון  
ובעל מומחיות ביילוד וגניקולוגיה  
(להלן "נקבל 2")  
באמצעות בא-כחו עוה"ד חיים זליכוב

הנקבלים

הנדון: דין וחשבון לפי סעיף 44(ה) לפקודת  
הרופאים [נוסח חדש] התשל"ז-1976

1. בתאריך 3 ביוני 2004, הגיש הד"ר בעז לב, המשנה למנהל הכללי של משרד הבריאות, לשר הבריאות, קובלנה מתוקנת, נגד הפרופ. משה חשמונאי, רופא מורשה בעל רשיון, בעל מומחיות בכירורגיה כללית וכירורגית כלי דם, וכן נגד הפרופ. זאב בלומנפלד, רופא מורשה בעל רשיון, בעל מומחיות ביילוד וגניקולוגיה, על כי, כל אחד מהנקבלים, גילה רשלנות חמורה במילוי תפקידו כרופא מורשה, כאמור בסעיף 41(3) לפקודת הרופאים [נוסח חדש] התשל"ז - 1976 (להלן "הפקודה"), בטיפול שנתנו ביום 18.5.99 במרכז הרפואי רמב"ם בחיפה (להלן "בית החולים") למטופלת (להלן "המטופלת");

2. מן העובדות אשר שימשו רקע לקובלנה המתוקנת ואשר פורטו בה, וכן מן העובדות הכלולות בהגדרות המדוייקות, מלה במלה - בהודאת כל אחד מהנקבלים כפי שהוצגו בפני הועדה, כמפורט להלן עולה -

א. ביום 17.5.99 הופנתה הגב' (להלן "המטופלת") לבית החולים רמב"ם בחיפה (להלן "בית החולים"), כשהיא סובלת מכאבי בטן חזקים, הקאות חזקות ושלושים בעת המחזור;

ב. בשעה 17:00 הוסבר למטופלת הצורך בנייתו דחוף והיא חתמה על טופס הסכמה לביצוע ניתוח לחקירת הבטן עם אפשרות לקולונוסטומיה;

- ג. אחר חצות אותו לילה בשעה 01:00 (18.5.99), החל הניתוח על ידי המנתחים ד"ר קליין, ד"ר בן נון וד"ר ברזילי;
- ד. לאחר תחילת הניתוח התרשם הד"ר קליין קלינית שמדובר בקרצינומה של הרקטוס התודרת לרחס, והוא קרא לנקבל 1 שהיה באותה עת הכונן הכירורגי;
- ה. הנקבל 1, נענה, נכנס לחדר הניתוח, ולאחר שאבחן את מצב המטופלת, כרת חלק מהמעיי הגס, וטרם שהניתוח הסתיים, ביקש לזמן את הכונן הגניקולוגי להתייעצות - וזאת למרות שלא בוצעה בדיקת "חתך קפוא"; באותו מועד שימש הנקבל 2 ככונן גניקולוגי מסי 1;
- ו. הנקבל 2 נענה, נכנס לחדר הניתוח, והממצאים שנחשפו בניתוח של המטופלת - הוצגו בפניו;
- ז. על בסיס הצגת הממצאים, החל הנקבל 2 בביצוע ניתוק הטפולות של המטופלת לקראת כריתת הרחם - וזאת מבלי לבדוק האם האבחנה שנמסרה לו על ידי הנקבל 1 מבוססת על בדיקות פתולוגיות, וכן מבלי שקיבל את הסכמת המטופלת;
3. ביום 13 ביולי 2004, מינה אותנו שר הבריאות, על פי הוראות פרק ד' של הפקודה, להיות ועדה (להלן: "ועדת המשמעת"), שתדון בקובלנה חמתוקנת הנוכחית של הקובל;
4. מהלך הטיפול במטופלת, ובמיוחד הארועים שהתרחשו מעת אישפוז המטופלת בבית החולים ביום 17.5.1999 עובר לשעות הבוקר המוקדמות של ה-18.5.1999 - נחקרו בחודש אוגוסט 1999 בפני ועדת בדיקה שהוקמה ופעלה על פי הוראות הסעיף 21 לחוק זכויות החולה התשנ"ו-1996;
- כמו כן, בחודש נובמבר 2000 החלה להידון, נגד שני הנקבלים, קובלנה על פי סעיף 41 לפקודה, (להלן "הקובלנה הקודמת") לגבי התנהלות הטיפול במטופלת בבית החולים בתאריכים 17-18.5.1999 - הדיון בקובלנה הקודמת הופסק, לא הובאו בפניה עדים או ראיות והיא הספיקה לדון בטיעונים מקדמיים בלבד;
5. ועדת המשמעת הנוכחית, קיימה שמונה ישיבות פומביות, בתאריכים: 1.11.2004; 22.2.2005; 27.6.2005; 11.10.2005; 3.11.2005; 24.12.2006; 14.1.2007; 1.7.2007; בפני הועדה הוצגו חוות דעת ותעוד רלבנטי, ונשמעו העדים -
- מר [REDACTED], בעלה של המטופלת; ד"ר אברהם שמאי, רופא בכיר במחלקת נשים בבית החולים; העד הצטרף לפרופ. בלומנפלד כעוזר מנתח; תמר בואנון, העדה היתה אחות "מסתובבת" בניתוח של המטופלת; ד"ר רוני אפלבוים, מנהל יחידת יום במלון האונקולוגי בבית החולים; העד תאר שיחה טלפונית לגבי המטופלת, שקיים עימו הפרופ. חשמונאי, מתוך חדר הניתוח, בשאלה מה נהוג בתור טיפול אונקולוגי משלים, ואם טיפול משלים כזה יכול לפגוע בתפקוד השלילי בהמשך; ד"ר דני בק, מנהל היחידה לגניקו אונקולוגיה במחלקת נשים בבית החולים; העד תאר שיחה טלפונית מתוך חדר הניתוח, לגבי המטופלת עם הפרופ. חשמונאי ובהמשך עם הפרופ. בלומנפלד; העד הציע כי הד"ר שמאי יצטרף לצוות המנתחים; סמיח אבו רובחין, אח חדר ניתוח בבית החולים, היה אח "רחוץ" בניתוח של המטופלת; ד"ר קליין, מנהל היחידה לטראומה וכירורגיה דחופה בבית חולים קפלן; העד בדק את המטופלת ביום הניתוח; העד היה נוכח בעת שהפרופ. חשמונאי דיבר עם הבעל של המטופלת על תוצאות הניתוח; העד טיפל במטופלת בהמשך אחרי הניתוח; ד"ר גבע ברזילי, מתמחה לקראת סוף ההתמחות במחלקת אף אוזן וגרון בבית החולים כרמל בחיפה; בליל הניתוח העד עבד כמתמחה, אחד משלושה מתמחים, הזוטר מביניהם; העד הצטרף לניתוח של המטופלת לפי בקשת הד"ר קליין; ד"ר וייצמן, רופא נשים, גניקולוג מיילד בבית החולים בני ציון רוטשילד, רופא בכיר; בעת הארוע העד היה מתמחה לפני שלב ב' בבית החולים; העד השתתף בניתוח המטופלת כעוזר לפרופ. בלומנפלד; ד"ר נגב בר, רופא משפחה בשירותי בריאות כללית במחוז חיפה; בעת הארוע הנדון העד היה סטאז'ר בתורנות במחלקה הכירורגית בבית החולים; העד עשה למטופלת את ה"קבלה" הפורמלית במחלקה; במהלך הניתוח לא היה לעד תפקיד מוגדר; ד"ר בנן, סגן מנהל מחלקת כירורגית חזה בבית החולים; בעת

הניתוח של המטופלת היה העד מתמחה בכירורגית חזה, מומחה בכירורגיה כללית; העד נכנס לחדר הניתוח בעת הניתוח של המטופלת כדי "להסתכל"; פרופ. צבי אייל, כירורג כללי ופרופסור מן המניין בכירורגיה כללית, בעבר - מנהל מחלקת כירורגית בהדסה עין כרם; העד הגיש לועדה מכתב מיום 3 בדצמבר 2006 ששלח לבאת-כח הקובל, לבקשתה, העד נחקר על מכתב זה; פרופ. י. שנקר, העד הגיש לועדה חוות דעת מיום 22.5.2000, חוות דעת זאת הוגשה לבית המשפט שדן בתביעת פיצויים; העד נחקר על חוות דעת זאת; פרופ. זאב דרזניק, מנהל המערך הכירורגי, שתי מחלקות כירורגיות, בבית חולים השרון בפתח תקוה, ופרופסור, חבר קליני באוניברסיטת תל-אביב; העד הגיש לועדה מכתב מיום 19 באוקטובר 2006 ששלח לבאת כח הקובל לבקשתה, העד נחקר על מכתב זה;

בישיבת הועדה ביום 7.11.2007, (להלן "ישיבת 7.11.2007") ולפי פנית הועדה, מסרו הצדדים את הדברים הבאים, שבעקבותיהם קבלה הועדה החלטת הרשעה כפי שמתועד בפרוטוקול הישיבה -

6.

"עו"ד לוי (באת-כח פרופ. משה חשמונאי) -

כבודכם פניתם אלינו היום בבוקר וביקשתם שננסה לראות אם אפשר, בשל חלוף הזמן, והעובדה שאנחנו רק מתחילים פרשת הגנה, לראות אם אפשר בכל זאת לנסות לסיים את הפרשה העגומה הזאת, מבלי שנצטרך להמשיך ולדון בכל פרשת ההגנה שכוללת חקירות הנקבלים, גם חקירות עדיהם, ועוד ימשך זמן רב.

על פי עצתכם עמלנו קשות כדי לבדוק אם אנחנו יכולים לסיים את זה,

וככל שמדובר במרשי פרופ. חשמונאי אנחנו מודים שבהקשר לקובלנה הזאת הוא אכן לא ציין בפני פרופ. בלומנפלד פרופ. אפלבראם, וד"ר בק, כי לא בוצעה בדיקת חתך קפוא (ב)מהלך אותו יום ואותו ניתוח שהוא ביצע, וכן אנחנו מודים שהוא לא סיים את הניתוח לאחר כריתת המעי הגס, אלא קרא לפרופ. בלומנפלד, למרות שלא בוצעה בדיקת חתך קפוא.

אלה העובדות שאנחנו מודים בהן לגבי אותו ערב בחדר ניתוח, כעובדות שהיו לא ראויות.

עו"ד לוי: כן.

ד"ר דור: תודה. בבקשה.

עו"ד זליכוב (בא-כח פרופ. בלומנפלד):

כפי שציננה חברתי עו"ד לוי, בעקבות ההמלצה של הועדה הנכבדה מהבוקר קיימנו דיונים ארוכים בינינו, ואני גם כן עם מרשי פרופ. בלומנפלד, ועם חברתי עו"ד שרה שר-לב, ועל רקע הקובלנה שהוגשה, עד כמה שהיא מתייחסת לפרופ. בלומנפלד, אנחנו או פרופ. בלומנפלד מודה בכך שהוא החל בביצוע ניתוק הטפולות של המנוחה לקראת כריתת הרחם, מבלי לבדוק האם האבחנה שנמסרה לו על ידי הנקבל 1 (פרופ. חשמונאי), מבוססת על בדיקות פתולוגיות וזאת בניגוד לסעיפים 4 ו-2 לתקנות בריאות העם (כריתת אבר וטיפול בהקרנות לאור ממצאי בדיקה פתולוגית בלבד), התשמ"א-1978, הדבר השני הוא, כי הוא הפר את ההוראות של סעיף 13 לחוק זכויות החולה התשנ"ו-1966 כאמור בסעיף 7(41) לפקודת הרופאים בכך שהחל בביצוע ניתוק הטפולות כפי שתואר לעיל, מבלי שקיבל על כך את הסכמתה של המנוחה.

עו"ד לוי: כן, גבי שר-לב.

עו"ד שר-לב: כן. לאור נסיבות הענין והזמן הרב שעבר מאז תחילת ההליך המשמעתי והארוע עצמו, ולאור הבקשה של הועדה הבוקר לנסות ולהגיע למצב שנוכל לסיים את הפרשה אנחנו מוכנים להסתפק בהודאה של הנקבלים, ומבקשים מהועדה להרשיע אותם בעבירות למרות שאנחנו כמובן עומדים מאחורי מה שכתוב בקובלנה, אנחנו מוכנים להסתפק בהודאה של הנקבלים כפי שאתם שמעתם פה היום.....אנחנו נבקש מהועדה להמליץ בפני השופט זיילר על התליית הרשיון של הנקבלים לתקופה של 3 חודשים.

.....

עו"ד לוי : על בסיס ההודאה של הנקבלים כפי שנוסחה במדויק ובקפדנות, אנתנו מרשיעים את הנקבלים בעובדות כפי שהם

עו"ד לוי : הודו בהם.

עו"ד לוי "פורטו היום בפנינו, ובהתנהגות שהיא כפי שנאמר.

עו"ד לוי : כפי שנאמרו בפרוטוקול."

7/

לאחר הודאת הנקבלים והרשעתם כאמור בישיבת 7.11.2007, פתחה הועדה במסלול דיוני מתבקש של הגשת ראיות לאמצעי המשמעת והשמעת טיעוני הצדדים, לאמצעי המשמעת שיומלצו לשר הבריאות;

(ומלבד ישיבת 7.11.2007 כאמור, קיימה הועדה עוד שתי ישיבות בתאריכים 2.1.2008 ו- 14.2.2008);

#### בשלב הגשת הראיות לאמצעי המשמעת,

הודיעה בא-כח הקובל כי במשרד הבריאות אין כל רישומים משמעתיים או תלונות כלפי מי מהנקבלים;

בהמשך הגישה באת-כח הקובל לועדה תדפיס של תקנות בריאות העם (כריתת איבר וטיפול בהקרנות לאור ממצאי בדיקה פתולוגית בלבד), התשמ"א-1981, וכן תדפיס של הסעיף 13 לחוק זכויות החולה התשנ"ו-1996, שענינו הסכמה מדעת לטיפול רפואי;

בקשת באת-כח הקובל להשמיע, פעם נוספת, במסגרת הראיות שלה לאמצעי המשמעת - את הבעל של המטופלת מר לביא מסד - נדחתה, והועדה הסכימה לקבל מסמך בכתב, ממנו;

מכתב מר [REDACTED] מיום 22.1.2008, אשר הוגש לועדה על פי הסכמתה כאמור, מפרט את ביקורת הכותב כלפי עמדת באת-כח הקובל באשר לאמצעי המשמעת שהוצעו על ידה בישיבת 7.11.2007, הנראים בעינינו נוטים לקולא, בהתחשב בתפקיד המסור לועדה, לדעתו, והוא חיזוק אמון ציבור המטופלים שאכן נעשות פעולות למניעת תקלות רפואיות בידי רופאים;

מטעם הנקבל 2 העידו בפני הועדה :-

פרופ. רפי ביאר מנהל בית החולים רמב"ם; בעדותו מסר העד כי הפרופ. בלומנפלד פועל בבית החולים כרופא בכיר העוסק בתחום הפוריות והגנו אונקולוגיה; העד העיד על מסירותו של הנקבל 2 לחולים, והקף מספריו בתחום הפוריות בחולות סרטן, ועל ההערכה הרבה מצד עמיתים ומטופלים, תפקודו המעולה וביצועיו המדויקים, כרופא ועמית אהוב ומעורך מאד;

בתשובה לשאלות באת כח הנקבל 1 העיד העד כי הפרופ. חשמונאי נחשב כמנתח עילוי, מהטובים בישראל ובעולם;

פרופ. אור מנהל המכון ההמטולוגי והשתלות מח עצם בבית החולים רמב"ם, העד הינו גם פרופסור מן המניין בטכניון ומחזיק קתדרה המתו-אונקולוגית; העד עובד בקשר מקצועי קרוב לפרופ. בלומנפלד; בתשובה לשאלת בא-כח נקבל 2, כיצד היה העד מתייחס להצגת דברים מפי רופא במצב לחץ טיפולי, השיב העד כי במקרים של חרום היה העד מקבל את המידע והתוכן של הפרזנטציה שמוסר לו המקצוען המוסמך, המקובל והידוע; היו מקרים של חרום, שהעד עשה טיפולים מצילי חיים - ללא הסכמה כנדרש בתקנות "כריתת אבר";

פרופ. כותן, מנהל המחלקה האונקולוגית בבית החולים רמב"ם; העד מכיר את הפרופ. בלומנפלד עשרות שנים, תחומי הטיפול שלהם - משיקים; מכיר את הפרופ. בלומנפלד כאדם ישר הגון חרוץ ומסור; במקרה עקרוני, עונה העד - שאם יישאל במקרה חרום, בתוך תהליך ניתוח, כיצד להמשיך - יקבל העד את התאור כפי שמתאר השואל, וימליץ להמשיך בניתוח;

העד הוסיף כי ההחלטות תוך כדי ניתוח יכולות להיות שונות בהשוואה לדיון עקרוני בחדר ישיבות; קורים מקרים, תוך כדי ניתוח, שמתקבלות החלטות ונעשים טיפולים גם שלא על פי תקנות "כריתת אבר", ללא הוכחה היסטולוגית, היות והשיקול הוא, כשיש סכנת חיים, לא לתת לחולה למות רק כדי להיות בסדר מבחינה משפטית;

בתשובה לשאלת באת-כח הנקבל 1 עונה העד כי הוא מכיר את הפרופ. חשמונאי ככירורג דגול, חרוץ מתמיד ונענה בנכונות להגיש עזרה, ביום ואף בלילה;

פרופ. אברהם גולן, מנהל אגף נשים ויולדות במרכז הרפואי וולפסון; העד העיד כי היה מקבל ופועל לפי עובדות, ואף חשד לגבי עובדות, לגבי מטופל, שהיו נמסרות לו מפי רופא ותיק ובכיר;

הפרופ. זאב בלומנפלד, הנקבל, אמר דברים לגבי מומחיותו בטיפול שימור פוריות לנשים בטיפולים כימותרפיים, לגבי היותו חבר בגופים בינלאומיים בנושא זה; עובד בבית החולים רמב"ם משנת 1975; פרופ. חבר בסגל הטכניון; בעת הארוע היה כונן; מטעם הפרופ. בלומנפלד הוגשו פרוט תולדות חיים ורשימת פרסומים;

#### 8. סיכומי הצדדים לקראת המלצת הועדה

##### עמדת באת כח הקובל

א. חקירת הארוע של הטיפול של שני הנקבלים במטופלת תמר ברנע, בחודש מאי 1999 בבית החולים רמב"ם בחיפה, עברה שלבים רבים עד שהתגבשה עמדת הקובל, בקובלנה הנוכחית מיום 3 ביוני 2004, לפיה יש לראות בהתנהגות כל אחד מהנקבלים רשלנות חמורה והתנהגות שאינה הולמת רופא;

ב. המטופלת סבלה מכאבי בטן חזקים, הקאות ושלשולים בעת המחזור, והסכימה וכן גם נכנסה במועד הנזכר, לניתוח לחקירת בטן עם אפשרות לקולוסטומיה, אלא שניתוח זה הגיע לכריתת השחלות והרחם, בלא שננקטו הצעדים הדרושים לאבחנה סופית ובלא לקבל את הסכמת המטופלת, לפני הכריתה;

ג. הדין מחייב נקיטת צעדים ראשוניים לשמירת זכויות מטופלים, וכן קובע הדין את נוהלי כריתת אבר, ויש להקפיד על מלוי הוראות הדין; ההערכה היא כי מצבה של המטופלת לא היה מצב חרום, ולא נראה כמקרה דחוף של הצלת חיים;

ד. במקרה הנוכחי המטופלת היתה בחרדמה כללית בלא יכולת שליטה על הנעשה עמה; המטופלת הסתמכה על המקצוענות ועל היות הרופאים נאמנים להוראות החוק, לפני אין להסתפק במראה עיניים בלבד, אלא יש לנקוט בבדיקה ובחקירת ברור לפני שמגיעים לאבחנה ולמסקנה המצריכה כריתת אבר;

ה. התמשכות הטיפול בארוע, ועבור העתים, לא מצדיקים הקלה באמצעי המשמעת, ואינם מטשטשים את חומרת הארוע;

ו. מעמדו המקצועי הרם של כל אחד מהנקבלים, כאשר עמיתים למקצוע וכן ציבור המטופלים מצפים מהם להיות דוגמה לרמה מקצועית ודייקנות מירבית מצדיקים תגובה משמעתית הולמת שתהווה מסר לנקבלים עצמם ולציבור המטופלים לגבי הקפדה, דייקנות ודבקות בהוראות הדין;

בשלב הנוכחי של הדברים, בהתחשב בהוראות החוק והתקנות, כנזכר, ונוכח הסטיה המשמעותית ממלויין – כפי שהוכח, וכדי שחומרת הארוע תמצא ביטוי באמצעי המשמעת שיינקטו בפועל – ראוי כי ההמלצה לגבי שני הנקבלים תהא, להתליית הרשיון של כל נקבל לשלושה חודשים, כפי שהוצע לוועדה בישיבת 7.11.2007, כאמור;

### עמדת עוה"ד חדזה לזין באת כח הפרופ. משה חשמונאי

- א. הועדה מתבקשת להתחשב בכך כי בדיון הנוכחי נפרשה בפני הועדה, רק פרשת הקבילה ולא הוצגה כלל פרשת ההגנה, לפיכך, לגבי חלקו של הנקבל 1 בארוע, יש לשקול רק את העובדות בהן הודה, ואכן הכשל בו הודה, כשל שאולי הכשיל את הנקבל 2 - היה שלא ציין, ולא הדגיש שלא נעשתה בדיקת חתך קפוא במהלך הניתוח שהוא ביצע למטופלת - ואכן היה זה מעשה שאינו ראוי מבחינה מקצועית-רפואית; היה זה לילה של "ליקוי מאורות";
- ב. תקלה נדירה זאת בהתנהלות הפרופ. חשמונאי, נבעה מתוך מחשבה אמיתית ביותר, אך שגויה, בנסיון להציל חיים; הנקבל 1 לא התחמק, ולקח אחריות למה שהתרחש;
- ג. בשלב קודם, בשנת 2003, הסכימה הקבילה להסדר טיעון עם הנקבל 1, אך ההליך נעצר, ובינתיים עברו על הנקבל 1 חמש שנים נוספות של ענויי נפש;
- ד. חלוף הזמן הרב במקרה הנוכחי, מצדיק את מחיקת האישום, ומתן הגנה מהצדק, בייחוד משום שהארוע הינו חד-פעמי וזר לאורחות חייו של הנקבל 1;
- ה. תחושת הצדק מחייבת התחשבות בענישה, גם מהסיבה שהנקבל שהגיע לגיל פרישה, מתפרנס מעבודתו בהשתתפותו בועדות ערר ובמתן חוות דעת;

התגובה התואמת את הנקבל ואת מהלך הדברים עד כה מצדיקה להסתפק בהמלצה להתראה, ולמירב - בהמלצה לנזיפה;

בתמיכה לעמדתה, הגישה באת-כח הנקבל 1 תמצית קורות חיים, רשימת פרסומים, ואוסף מכתבי הערכה לפרופ. חשמונאי, וכן עותקים מפסיקות המצביעות על התחשבות והקלה בענישה בארועים של התמשכות הדיונים על פני שנים;

### עמדת עוה"ד חיים זליכוב בא-כח הפרופ. זאב בלומנפלד

- א. עוה"ד זליכוב מצטרף לדברי עוה"ד לזין בכל המתייחס להתחשבות הנדרשת מצד הועדה להתמשכות הדיונים ולהשפעה של עבור הזמן מאז הארוע בשנת 1999 - על ההמלצה המשמעתית;
- ב. התגובה המשמעתית כלפי הנקבל 2 צריכה לתאם להודאתו בפני הועדה בישיבה מיום 7.11.2007, בכך "שהוא הודה שהחל בביצוע ניתוק הטפולות של המטופלת לקראת כריתת הרחם מבלי לבדוק האם האבחנה שנמסרה לו על ידי הנקבל 1 מבוססת על בדיקות פתולוגיות, וכן בכך שהחל בביצוע ניתוק הטפולות כמתואר, מבלי שקיבל על כך את הסכמתה של המטופלת";
- ג. יודגש כי מה שנמסר לנקבל 2 לגבי המטופלת לא כלל את העובדה שלא בוצעה בדיקה פתולוגית של "חתך קפוא";
- ד. מאז ליל הניתוח, עברו תשע שנים, התקיימו דיונים בועדת בדיקה, התקיימו דיונים בקובלנה בשלביה הראשונים בשנת 2000, וכן עברו כארבע שנים לדיוני הקובלנה הנוכחית - והנקבלים, כולל הנקבל 2 לא חזרו על טעויות, דוגמת אלה שהתרחשו אז;
- ה. אין משמעות לדרישה ל"שליחת מסר מצד הועדה", מהסיבה שהחלטות הועדה אינן מתפרסמות ברבים, ולא ניתן לעקוב אחרי החלטותיה;
- ו. אין סיבה ל"התמכר להפקת לקחים", אחרי עבור שנים כה רבות; הדרישה כיום, להתליית רשיון נגועה בחוסר תום לב, ולא תשיג כל מטרה;
- ז. לפרופ. בלומנפלד אין עיסוקים אחרים לפרנסתו, ולפיכך התליית הרשיון תפגע מהותית בפרנסתו; התליית הרשיון עלולה לפגוע גם המטופלות של הפרופ. בלומנפלד, המעניק למטופלותיו טיפולים מתמשכים;

התגובה התואמת את הנקבל ואת מהלך הדברים עד כה מצדיקה להסתפק בהמלצה להתראה, ולמירב - בהמלצה לנזיפה;

בתמיכה לעמדתו, הגיש בא-כח הנקבל 2 תמצית קורות חיים, ורשימת פרסומים של הפרופ בלומנפלד;

עמדת הועדה, דיון והמלצה

9.

א. ההודאות התמציתיות של שני הנקבלים, הפרופ. חשמונאי והפרופ. בלומנפלד, כמפורט בהחלטתנו זאת, מצדיקות, לדעת הועדה לקבוע כי כל אחד משני הנקבלים אכן נהג ברשלנות חמורה, וכן כי כל אחד משני הנקבלים גילה התנהגות שאינה הולמת רופא - בטיפול שנתן כל אחד מהם במטופלת תמר ברנע ביום 18.9.1999, ובליה שבין אותו יום ל-19.9.1999 בבית החולים רמב"ם בחיפה;

וכך מחליטים אנו.

ב. הפרופ. חשמונאי, אשר הצטרף לניתוח של המטופלת, עם תחילתו, על פי קריאת הד"ר קליין, ואשר כרת בפועל את המעי הגס, כפי שנדרש היה על פי קביעתו נוכח המציאות שהיתה בפניו, לא ביצע בדיקת חתך קפוא להערכת מהות הרקמות באזור הניתוח ומצבן - בדיקה שהיתה מהותית והכרחית לברור המצב העובדתי של אזור הניתוח, וכן מהותית הכרחית ודחופה להחלטה להמשיך הניתוח וסיומו; ברור אף הדבר כי בדיקה זאת נדרשת על פי התקנות הרלוונטיות באשר לכריתת איבר;

הפרופ. חשמונאי קרא לפרופ. בלומנפלד להמשיך הניתוח בהתייחסות לטפולות ולמצב הרחם של המטופלת; בנקודת הזמן הזאת, ובמצב של "לקוי מאורות", כהגדרת באת-כחו, כשל הפרופ. חשמונאי, לא ציין בפני הפרופ. בלומנפלד ויתר המנתחים, כי בעקבות כריתת המעי, כאמור, לא בוצעה בדיקת חתך קפוא;

ג. הפרופ. בלומנפלד, אשר הצטרף לצוות המנתחים, לפי הזמנת הפרופ. חשמונאי, כשל כאשר דלג על שלב הברור של השאלה אם האבחנה שנמסרה לו על ידי הפרופ. חשמונאי, לגבי המטופלת ומצבה, מבוססת על בדיקות פתולוגיות, עבר, אל מעבר לנקודת האל-חזור, והחל בביצוע ניתוק הטפולות של המטופלת לקראת כריתת הרחם, בלא הפנמת העובדה של העדר הברור לגבי מהות הממצא הפתולוגי;

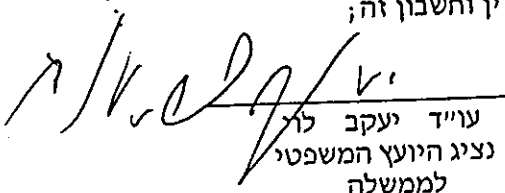
התחלת ביצוע ניתוק הטפולות על ידי הפרופ. בלומנפלד, כאמור, היתה מבלי לקבל את הסכמת המטופלת כנדרש;

ד. מצאנו כי עובדות הארוע-קשות, ומעשי הנקבלים ומחדליהם, חמורים מאד, וכי אכן יש הצדקה לנקיטה של אמצעי המשמעת של התליית הרשיון לתקופה, לגבי כל אחד מהנקבלים;

אל מול ממצאים אלה, מוצאת הועדה הצדקה להתחשב בהתמשכות של כתשע השנים בטיפול המשרדי-משמעותי בחקירה ודיונים, בחד-פעמיות הארוע לגבי כל אחד מנהקבלים, בהודעת באת כח-הקובל לגבי היות תיקי הנקבלים במשרד הבריאות נקיים מכל הערה או תלונה, וכן מעמדת באת-כח קובל לגבי ההמלצה המשמעתית הראויה, לדעתה; כמו כן מתחשבים אנו מעדויות העמיתים לגבי הנקבלים, אישיותם ומקצועיותם -

נוכח כל זאת מחליטים אנו להמליץ בפניך, שר הבריאות - על אחדות ההתייחסות המשמעתית כלפי הנקבלים; וכן ממליצים אנו כי בהתחשב במיכלול הממצאים והשיקולים המנויים לעיל, תתלה לשני חודשים את הרשיון של הפרופ. משה חשמונאי וכן את הרשיון של הפרופ. זאב בלומנפלד על הכשלים בהתנהלותו של כל אחד מהם בטיפול במטופלת תמר ברנע בתאריכים 18 ו-19 בספטמבר 1999 בבית החולים רמב"ם, חיפה - כמפורט בדיון וחשבון זה;

ניתן היום.....

  
עו"ד יעקב עזריאל  
נציג היועץ המשפטי  
לממשלה

פרופ. הרברט פרוינד  
נציג הסתדרות הרופאים

ד"ר מיכאל דור  
יו"ר